Rok VII. Listopad 1931. Nr. 11.

WIADOMOŚCI KONTROLI SKARBOWEJ

ORGAN ZAWODOWY
STOWARZYSZENIA URZĘDNIKÓW KONTROLI SKARBOWEJ
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Adres Redakcji i Sekretarjatu Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej: Warszawa, ul. Koszykowa 45 m. 8. Telefon 815-93.
Konto P. K. O. № 1444.

Warunki prenumeraty: Członkowie Stowarzyszenia U. K. S. otrzymują pismo bezpłatnie. Dla niecztonków cena egz. 1 zł. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Cała strona 60 zł., pół strony 35 zł., 1/4 strony 20 zł.

Jeszcze o naszych sprawach.

Pogłoski o zmianie ustawy o państwowej służbie cywilnej, ustawy uposażeniowej i ustawy emerytalnej, oraz wniesione przez Rząd do Sejmu przedłożenie budżetowe na okres 1932/33 r. z przewidywanym zgóry deficytem w wysokości 77 miljonów złotych i zmniejszenie w tym preliminarzu wydatków personalnych o 153 miljony złotych, nie przestają nurtować umysłu urzędnika państwowego. Związki i Stowarzyszenia zawodowe oraz ich centrale dokładały maximum starań i zabiegów, aby zapobiec dalszemu pogorszeniu stanu materjalnego swych członków, którzy, po znanych obniżkach płac, znaleźli się w sytuacji wprost katastrofalnej, gdyż uposażenie niższych stopni służbowych nie osiąga nawet minimum egzystencji. Wytworzona sytuacja materjalna urzędnika państwowego, grożące mu niebezpieczeństwa w postaci zmian ustaw, normujących jego byt, oraz potrzeba zorganizowania należytej obrony interesów zawodowych tegoż urzędnika, podyktowały potrzebę konsolidacji nietylko całego ruchu zawodowego pracowników państwowych, lecz także całego ruchu zawodowego pracowników umysłowych. Z inicjatywy naszej Centrali (Zjednoczenia Zw. i Stow. Urz. Państw.) podjęto w swoim czasie pracę nad zorganizowaniem t. zw. Na-

czelnej Rady Zawodowej, mającej skupić w sobie centrale pracowników państwowych, samorządowych i prywatnych. Z powodu napotykanych przy tej pracy trudności, ukonstytuowanie Rady dotychczas nie doszło do skutku.

Taki stan rzeczy groził wielkiem niebezpieczeństwem dla interesów urzędnika, a to wobec wspomnianych wyżej pogłosek o zmianie naszego ustawodawstwa.

Wyłoniła się więc konieczność stworzenia za wszelką cenę jakiegoś wspólnego porozumienia zrzeszeń urzędniczych, aby mieć możność wydania wspólnej i miarodajnej dla wszystkich opinji i przedsięwzięcia natychmiastowych kroków obrony przed grożącem niebezpieczeństwem.

To też z inicjatywy Stow. Urzędn. Państw. stworzono Komitet współpracy 13 związków urzędniczych z 4-ma Komisjami: uposażeniową, budżetową, emerytalną i pragmatyczną (pisaliśmy o tem w numerze poprzednim „W. K. S.“).

Komisje te przystąpiły natychmiast do intensywnej pracy.

Komisja uposażeniowa przedstawiła w swoim czasie do Sejmu memorjał w sprawie wstrzymania szczeblowania.

Komisja budżetowa złożyła memorjał w sprawie nowelizacji ustawy o podatku dochodowym, oparty na postulatach Stow. Urzędn. Skarb. Z części tych postulatów Sejm skorzystał.

Inne Komisje prowadzą prace przygotowawcze, by mogły natychmiast po zgłoszeniu do Sejmu projektów zmian prawa urzędniczego zająć swoje stanowisko i zapoznać z niem czynniki miarodajne.

W dniu 12 listopada r. b. w lokalu S. U. P. w Warszawie odbyło się plenarne posiedzenie Komitetu Współpracy 13-tu Związków pracowników państwowych, w którem wzięły udział związki, należące do Zjednoczenia Zw. i Stow. Pracow. Państw. (w skład którego wchodzi S. U. K. S.), oraz Zw. Nauczycielstwa Polskiego, Zw. Prac. Poczt. Telegr. i Telef. S. U. P., Zw. Leśników, Powszech. Zw. Emerytów i Zw. Urz. Więz.

Obrady, którym przewodniczył dr. Marjan Filipek, poświęcone zostały omówieniu sytuacji pracowników państwowych oraz sposobów akcji związków w sprawie realizacji postulatów.

Sprawozdania komisyj emerytalnej, pragmatycznej, uposażeniowej i budżetowej z dotychczasowej działalności przyjęto do wiadomości, stwierdzając tem samem całkowitą zgodność poglądów i celowość wspólnej akcji.

Szczególną uwagę poświęcono sprawie nowelizacji ustawy emerytalnej, gdyż, wbrew zapewnieniom czynników miarodajnych, organizacje przewidują wniesienie tej sprawy przez Rząd na bieżącą sesję sejmową. Zresztą, jak się dowiadujemy, projekt nowelizacji ustawy emerytalnej został już przez Radę Ministrów przyjęty.

Komisja wysłuchała referatu komisji emerytalnej i po obszernej dyskusji upoważniła komisję do zabiegania o audjencję u p. Ministra Skarbu oraz do zgłoszenia odpowiedniego memorjału.

Niemniejszą uwagę poświęcono projektowi preliminarza budżetowego na rok 1932/33, stwierdzając, że gros oszczędności, zastosowanych przez Rząd, stanowią pozycje wydatków osobowych budżetu Państwa.

W tej sprawie szczegółowe studja i wnioski ma przygotować komisja budżetowa, która w ciągu miesiąca grudnia przedstawi je referentom budżetu w Sejmie i Senacie oraz Parlamentarnej Grupie Pracowniczej.

Pozostałe komisje będą kontynuowały swe prace, przystosowując się do rozwoju prac komisji emerytalnej i budżetowej, w miarę zgłaszania przez Rząd nowych projektów ustawodawczych.

Pozatem przedmiotem obszernych narad był wniosek w sprawie zwołania *ogólnokrajowego kongresu pracowników państwowych*. Wyłoniono przytem specjalną komisję kongresową, która ma się zająć pracami przygotowawczemi do zorganizowania ewentualnie mającego się zwołać kongresu.

Wyrażono przytem pogląd, że tylko w wypadku zajścia nadzwyczajnej potrzeby związki i stowarzyszenia, reprezentowane w Komitecie Współpracy, odwołają się do opinji swych członków przez zwołanie w Warszawie ogólnokrajowego kongresu urzędników państwowych.

Następnie omawiano sprawę zamierzonej przez Rząd nowelizacji ustawy emerytalnej, w której to sprawie stanowisko związków jest zdecydowanie negatywne. Organizacje wskazują, że w szeregu zmian, jakim, zwłaszcza w roku bieżącym, poddaje się warunki prawnego i materjalnego położenia pracowników państwowych w Polsce, chodziło dotychczas o ofiary, w których przebija tendencja doraźnego i z natury rzeczy tymczasowego obniżenia kosztów administracji państwowej. Ofiary, jakich zażądano od pracowników państwowych, są bardzo ciężkie, przekraczają bowiem w globalnej kwocie sumę 200 miljonów zł. rocznie, mają jednak tę cechę istotną, że nie sięgają w głąb zasadniczej treści stosunku służbowego. Pociągają do świadczeń bieżących, mogących w każdej chwili ulegać zmianom, ale nie godzą w podstawowe prawne momenty położenia pracowniczego.

Inaczej ma się rzecz z zamierzoną zmianą ustawy emerytalnej. Projekt nowelizacyjny zawiera dwie zmiany zasadnicze, godzące zarówno w dobrze nabyte prawa dotychczasowe, jak również godzące w ten interes każdego kulturalnego człowieka, jakim jest zabezpieczenie sobie przyszłości. Chodzi tutaj o dwie tezy projektu:

1) zmianę do art. 9 ust. 1 ustawy obecnej, wprowadzającą

podniesienie dotychczasowej minimalnej granicy czasu, dającego prawo do emerytury — z 10 lat na 15 lat, i

2) zmianę art. 81 ustawy obecnej, wprowadzającą obniżenie wymiaru emerytury za zaliczalną służbę w b. państwach zaborczych do 1,8% na rok.

Organizacje wskazują, że zasadą, uświęconą w dwudziestowiekowej tradycji nauki prawa, sztuki prawodawczej i judykatury sądowej, oraz administracyjnej, jest, że prawo nie działa wstecz, zwłaszcza w tych wypadkach, gdy chodzi o uszanowanie praw dobrze nabytych, a szczególnie o nieumniejszanie takich praw. Przebieg i poziom dyskusji reprezentantów kilkunastu najpoważniejszych organizacyj pracowników państwowych, reprezentujących zgórą 150 tys. członków, wskazuje, że ciosy, które spadły na pracowników państwowych, doprowadziły wreszcie do jedynie słusznej platformy pod hasłem: *„Wspólny front w obronie zagrożonego bytu pracownika państwowego“*.

Rozwiały się i przepadły wreszcie, oby raz na zawsze, upiory różnic i sporów „prestiżowych“. W atmosferze wzajemnego zaufania i gotowości wspólnej pracy dla dobra pracownika państwowego znikły gdzieś wzajemne zarzuty o rzekomych inspiracjach i natchnieniach politycznych poszczególnych związków i grup. Dla każdego, przysłuchującego się obradom związków, stało się jasne, że oto dokonała się wielka rzecz: Niepisane, nieobjęte paragrafami statutów i regulaminów, ale *faktyczne i szczere scalenie ruchu zawodowego pracowników państwowych.*

Stosownie do uchwał plenarnego zebrania Komitetu Współpracy z dn. 12.XI. r. b. komisja budżetowa, oraz poszczególne Zarządy stowarzyszeń przystąpiły do opracowania wniosków do projektu preliminarza budżetowego Państwa na 1932/33 rok. Prace te mają doniosłe znaczenie, a to wobec wniesienia, jak nadmieniliśmy na wstępie, przez Rząd do ciał ustawodawczych projektu budżetowego z przewidzianym zgóry deficytem 77 miljonów złotych oraz zmniejszenia w tym projekcie wydatków osobowych o 153 miljony złotych. Należy przypuszczać, że Sejm będzie dążył do zrównoważenia budżetu. Chodzi jednak o to, aby kozłem ofiarnym nie stał się znów... pracownik państwowy.

W tym też kierunku zmierzają prace organizacyj pracowników państw., posiadających w dziedzinie realizacji budżetu znakomite doświadczenie i wgląd od strony rzeczowych konieczności.

Miejmy nadzieję, że czynniki miarodajne nie zlekceważą sobie tej realnej współpracy i pomocy ruchu zawodowego pracowników państw. i że wnioski naszych organizacyj znajdą się na stole obrad naszych ciał ustawodawczych.

Szczególnie wdzięczną rolę ma do odegrania w tym względzie Parlamentarna Grupa Pracownicza, która otrzyma gotowe

materjały i argumenty dla poparcia stanowiska Świata Pracy w czasie debat budżetowych.

Wnioski nasze, ujęte w formę memorjału, złożone zostaną Rządowi i czynnikom parlamentarnym przed otwarciem sesji sejmowej, t. j. przed dniem 10 grudnia r. b.

Z działalności Zarządu Głównego SUKS. i komunikaty.

W dn. 6 i 7 listopada 1931 r. w lokalu S. U. K. S. w Warszawie odbyło się plenarne posiedzenie członków Zarządu Głównego przy udziale kol. kol. Szeiwla, Woydata, Żurakowskiego, Gerwina, Cancygiera, Glińskiego, Tułasiewicza, Kossowskiego, Haasa, Jaworskiego, Pawlika, Łysakowskiego i Wierzbowskiego. Kol. Dziekan nieobecność swą usprawiedliwił. Posiedzenie zagaił prezes kol. Szeiwel witając zebranych. Po krótkiej dyskusji przyjęto porządek dzienny zebrania, ogłoszony w poprzednim numerze W. K. S.

I. Odczytane protokuły plenarnego posiedzenia Zarządu Gł. z dn. 17/V.31., oraz posiedzenia prezydjum Zarządu z dn. 11/VI. i 27/VI. 1931 r. przyjęto do wiadomości.

II—III. Sprawozdanie z działalności prezydjum za okres od 17.V. r. b. składa prezes kol. Szeiwel komunikując o krokach, jakie prezydjum podjęło wobec władz dla obrony najżywotniejszych interesów ogółu urzędników akcyzowych oraz o interwencjach prezydjum u władz w sprawie aktualnych bolączek urzędników K. Sk. V-prezes kol. Żurakowski informuje zebranych o wynikach delegacji zarządu Gł. S. U. K. S. w Ministerstwie Skarbu, odbytej w dn. 21.X. r.b., gdzie poruszano sprawy umundurowania, redukcyj i przeniesień urzędników K. Sk. do innych działów służby skarbowej; omawia również sprawę udziału naszego Stowarzyszenia w pracach na terenie międzyzwiązkowym, gdzie zajmowano się kwestją ustaw uposażeniowej, emerytalnej i pragmatycznej. Po przeprowadzonej dyskusji przyjęto do wiadomości sprawozdanie kol. prezesa i v-prezesa i powzięto następujące uchwały:

Wzywa się prezydjum Zarządu:

1) do odbywania posiedzeń prezydjum przynajmniej raz na miesiąc, do opracowania i złożenia w Ministerstwie Skarbu memorjału w sprawie zniesienia przymusu noszenia mundurów przez urzędników K. Sk.; względnie przywrócenia wypłaty dodatku na umundurowanie,

2) do poczynienia starań na terenie Ministerstwa Skarbu o przywrócenie ryczałtów na koszta podróży i djety urzędników K. S., do dawnej wysokości, a to ze względu na obarczenie tych urzędników egzekwowaniem podatków bezpośrednich, obok wykonywania swych zwykłych obowiązków w zwiększonych rejonach kontrolnych (wskutek przeprowadzonej redukcji personelu),

3) do wszczęcia starań o upłynnienie specjalnych funduszów D. P. M. S. i D. P. M. T. na walkę z przestępstwami karno-skarb., gdyż obecnie obowiązujące przepisy ze względu na swą rygorystyczność nie pozwalają w dostatecznej mierze korzystać z tych funduszów,

4) do wniesienia memorjału w sprawie protestu przeciwko wytworzonej ujemnej opinji o urzędnikach K. Sk., krzywdzącej ogół tych urzędników,

5) do ciągłego ponawiania memorjałów w sprawach, objętych p. p. 2) 3) 4), przedstawiając władzom przełożonym, że uszczuplenie ryczałtów, zbytnia oszczędność w wypłacaniu nagród za wykrywane przestępstwa karno-skarb. i urobienie opinji, krzywdzącej ogół urzędników K. Sk., jest nader szkodliwe nie tylko dla pracowników K. Sk., lecz także i dla dobra służby akcyzowej,

6) do interwenjowania w sprawie niewłaściwego używania K. Sk. do sprawdzania kart łowieckich (komunikat Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie),

7) do wyjednania wypłat specjalnych nagród z funduszu D. P. M. S. za wykrycia potajemnych gorzelni na terenie Wileńskiej Izby Skarb.,

8) do wydawania czasopisma W. K. S. w zmniejszonym formacie (16 stron i bez okładki), z rozszerzeniem działu korespondencji z członkami Stowarzyszenia,

9) do *kontynuowania współpracy z wszystkiemi Centralnemi Zrzeszeniami Pracowniczemi w kierunku:*

a) osiągnięcia odwołania zarządzeń Rządu w sprawie zmniejszenia uposażenia i dodatków do uposażenia prac. państw.; w sprawie uruchomienia szczebli, awansów dodatku na umundurowanie oraz w sprawie przywrócenia zwrotu kosztów podróży i ryczałtów do norm poprzednich. Należy dążyć wszelkiemi siłami do złagodzenia fatalnych skutków dokonanych obniżek płac przy równoczesnem dokonywaniu oszczędności w budżecie państwowym, drogą przeprowadzenia reform natury organicznej w administracji państwowej celem osiągnięcia usprawnienia i potanienia tej administracji,

10) należy przeciwstawiać się zamierzeniom dokonywania w obecnym czasie niekorzystnych zmian w ustawodawstwie urzędniczem, zatem zmian ustaw o cyw. służbie państw., o uposażeniu i ustawy emerytalnej.

IV. Prezes Szeiwel referuje sprawę uruchomienia i prowadzenia Domu Wypoczynkowego „Gorgany“ w Jamnej w 1931 r., stwierdzając, że jakkolwiek w sezonie ubiegłym ogólny wpływ kasowy z „Domu“ wynosi 22.571 zł., to jednakże czystego dochodu nie uzyskano wobec konieczności regulowania zobowiązań z tytułu budowy „Domu“; podnosi przytem, że nie należy oczekiwać większych dochodów w okresie pierwszych lat funkcjonowania Domu Wypocz.

Kol. Cancygier, Wierzbowski, Żurakowski i Gliński na podstawie przejrzanych dokumentów i rachunków administracji „Domu“, które zostały nadesłane przez kol. St. Spundę do Zarządu Głównego dopiero w końcu października 1931 r. stwierdzają cały szereg wątpliwości i niedokładności w gospodarce pieniężnej „Domu“.

W wyniku dyskusji kol. Szeiwel zgłasza wniosek nagły, w sprawie przerwania dyskusji na temat „Domu Wypoczynkowego“ i zmiany porządku dziennego. Po przyjęciu tego wniosku, składa rezygnację z mandatu prezesa Zarządu Głównego S. U. K. S. Zarząd Główny rezygnację kol. Szeiwla jednomyślnie przyjął; dwóch kolegów wstrzymało się od głosowania.

W drugim dniu posiedzenia obecni wszyscy członkowie Zarządu oprócz kol. kol. Szeiwla i Dziekana. Przewodnictwo objął I vice-prezes kol. Woydat zagajając obrady wyjaśnieniem, że wobec rezygnacji kol. Szeiwla, wybór Prezesa może nastąpić jedynie przez Walny Zjazd delegatów kół i Okręgów S. U. K. S. i dlatego też do czasu zwołania Zjazdu obowiązki prezesa pełnić będą Vice-prezesi Zarządu.

Zebrani zwrócili się do kol. Woydata z prośbą o przyjęcie obowiązków prezesa Zarządu Głównego do Walnego Zjazdu delegatów — kol. Woydat funkcje te przyjął.

W dalszej obszernej dyskusji w sprawie „Domu Wypoczynkowego“ powzięto jednogłośnie następujące uchwały:

1) po stwierdzeniu, że administrator „Domu Wypoczynkowego Gorgany“ St. Spunda lekkomyślnie i niedbale spełniał swe obowiązki w sezonie letnim 1931 r. Zarząd Główny postanawia wymówić mu posadę z dniem 1 grudnia 1931 r.

2) dla natychmiastowego dostarczenia Zarządowi materjału dla zbadania zarzutów lekkomyślnego prowadzenia gospodarki, Domu „Gorgany“ Zarząd deleguje swego przedstawiciela do Jamnej i uprasza kol. Gałdyna, jako prezesa Głównej Komisji Rewizyjnej S. U. K. S. o wzięcie udziału w tej delegacji. Delegaci mają odebrać od admin. Spundy wszelkie materjały i dokumenty, niezbędne dla zobrazowania całokształtu gospodarki, związanej z budową i administrowaniem Domu „Gorgany“, oraz sprawdzić ilościowo inwentarz ruchomy, jak również uzyskać od admin. Spundy wykaz wszystkich ewentualnych wierzycieli i dłużników „Domu“.

3) do wykonania powyższych czynności z ramienia Zarządu Gł. wydelegować do Jamnej kol. Cancygier, kol. prezes Gł. Kom. Rewizyjnej J. Gałdyn wyraził swą zgodę na wzięcie udziału w delegacji.

4) wymówić umowę p. Iwaszkiewiczowej na dzierżawę kuchni i bufetu w Domu „Gorgany“,

5) na przyszłość przyjmować jako pensjonarjuszy do Domu „Gorgany“ jedynie urzędników kontroli skarbowej, oraz innych urzędników z ich rodzinami.

V. Kol. Gerwin składa szczegółowe sprawozdanie kasowe za czas od 1.I. do 6.XI. 1931 r., stwierdzając, że przekroczeń budżetowych w wydatkach niema, natomiast zawdzięczając znacznemu spadkowi wpływu składek członkowskich, Zarząd Główny na dz. 6.XI.31. rozporządza kwotą 1820 zł. i że sądząc z dotychczasowego napływania składek do końca roku wpłynie zaledwie 400 — 500 zł. i dlatego należy zastosować jaknajdalej idącą oszczędność w wydatkach.

Nad sprawozdaniem kasowem wywiązuje się obszerna dyskusja w rezultacie której uchwalono:

1) Zredukować pensje sekretarza i redaktora WKS.

2) Zredukować djety dla członków Zarządu Gł. zamieszkałych poza siedzibą Zarządu.

3) Niewypłacać ½ djet dla członków Zarządu, którzy od bywają posiedzenia w miejscu swego zamieszkania.

4) Wezwać prezydjum Zarządu do złożenia do protestu wszystkich weksli, wystawionych przez kolegów, którzy w różnych okresach pobrali z kasy Zarządu Gł. terminowe pożyczki i dotychczas ich nie uregulowali.

5) zalecić prezydjum Zarządu przygotowanie preliminarza budżetowego na 1932 r. do 1.I. 1932 r.

6) Zalecić prezydjum ogłoszenie konkursu na wolne stypendjum „Uczczenia 10-lecia odrodzenia Polski“.

7) Upoważnia się prezydjum do wypłaty stypendjum tym kolegom, którzy je pobierali dotąd i złożą dowody, że dzieci ich nadal uczęszczają do wyższych uczelni.

8) Upoważnić prezydjum do przyznania i wypłacenia zapomóg w granicach możliwości kasowych.

KOMUNIKAT Nr. 47.

Wobec zrzeczenia się godności prezesa Zarządu Głównego S. U. K. S. kol. Władysława Szeiwla na posiedzeniu Zarządu Głównego w dn. 6.XI. r. b., *funkcje prezesa Zarządu na mocy uchwały tegoż Zarządu z dn. 6.XI. 1931 r. objął I-y wiceprezes kol. Tadeusz Woydat,* do czasu zwołania Walnego Zjazdu delegatów Kół i Okręgów S. U. K. S.

Kol. wiceprezes Tad. Woydat urzęduje w godzinach popołudniowych w lokalu Zarządu (Warszawa, Koszykowa 45 m. 8).

KOMUNIKAT Nr. 48.

Na mocy uchwały Zarządu Głównego z dn. 7.XI. r. b., administrator Domu Wypoczynkowego „Gorgany“ w Jamnej, p. Stefan Spunda, został zwolniony z zajmowanego stanowiska z dn. 1.XII. 1931 r. z trzymiesięcznem wypowiedzeniem. Okres wypowiedzenia upływa z dn. 1 marca 1932 r.

KOMUNIKAT Nr. 49.

Wobec napływających zapytań, Zarząd Główny komunikuje, że rozpatrzenie podań kolegów o zapomogi bezzwrotne uchwałą Zarządu Główn. z dn. 7.XI. r. b. przekazano Prezydjum Zarządu, które na najbliższem posiedzeniu (w grudniu r. b.) zajmie się przyznawaniem zapomóg.

KOMUNIKAT Nr. 50.

Wobec zwrócenia się kilku kolegów do Zarządu Głów. z prośbą o podawanie na łamach „W. K. Sk.“ zmian w stanie osobowym urzędników K. Sk. za czas ubiegły, Prezydjum Zarządu Gł. komunikuje, że powtarzanie tych wiadomości w czasopiśmie uważa za zbędne, gdyż ruch osobowy w poszczególnych Izbach stale jest ogłaszany w Dziennikach Urzędowych Min. Sk., w które koledzy są zaopatrywani przez swoje USAM-y,

KOMUNIKAT Nr. 51.

Kilku kolegów z prowincji zaciągnęło przed rokiem pożyczki pieniężne w Kasie Zarządu Głównego. Mimo niejednokrotnych wezwań i upomnień pożyczki te dotychczas nie są uregulowane. Na mocy uchwały Zarządu Głów. z dn. 7.XI. 1931 r. zawiadamia się tych kolegów, że w razie niezapłacenia długu do dn. *15 grudnia 1931 r.* weksle ich będą skierowane do protestu.

KOMUNIKAT Nr. 52.

Zarząd Główny ponawia prośbę do Zarządów Kół i Okręgów S. U. K. S. oraz poszczególnych kolegów, zalegających w opłacaniu składek członkowskich, by zechcieli należność tę jak najrychlej uregulować, przekazując składki do Zarządu Głów. S. U. K. S. (konto P. K. O. Nr. 1444). Nieregularne wpływy składek uniemożliwiają Zarządowi Głów. normalne prowadzenie Sekretarjatu i wydawnictwo czasopisma „Wiad. Kontroli Sk.“.

Zaległości w opłacie składek spowodowały też uchwałę Zarządu Głów. z dn. 7.XI. 1931 r. o wydaniu czasopisma „W. K. S.“ w zmniejszonym formacie i bez okładki.

Obecny numer „W. K. S.“ nie będzie wysłany tym Kołom M. i kolegom, którzy zalegają w opłacie składek za okres ponad 6 miesięcy.

* * *

Zarząd Główny wniósł do Ministerstwa Skarbu memorjał treści następującej:

Stowarzyszenie Urzędników Kontroli Skarbowej uprasza Ministerstwo Skarbu o wydanie zarządzenia, by wskutek cofnięcia specjalnego dodatku mundurowego dla urzędników Kontroli Skarbowej władze skarbowe nie żądały zbyt rygorystycznie od tych urzędników noszenia w służbie przepisowych mundurów.

Obowiązek posiadania przepisowych mundurów był związany ściśle z udzielanym urzędnikom Kontroli Skarbowej specjalnym dodatkiem mundurowym.

Ministerstwo Skarbu wychodziło ze słusznego założenia, że więcej, niż skromne uposażenie urzędników K. Sk. nie daje im możności zaopatrzenia się w kosztowne mundury z własnych funduszów. Udzielony urzędnikom K. S. dodatek mundurowy w wysokości 1.000 punktów mnożnej (430 zł.) dla wstępującego na służbę jednorazowo i 500 punktów mnożnej rocznie (215 zł.) dla każdego urzędnika pozwalały na nabycie przepisowego munduru i coroczne odnawianie go. Konsekwencją udzielanego dodatku mundurowego był obowiązek posiadania i noszenia w służbie przez każdego urzędnika K. S. przepisowego munduru.

Cofnięcie w czerwcu b. r. urzędnikom Kontroli Skarbowej dodatku mundurowego postawiło ich w sytuacji bez wyjścia, bowiem z jednej strony obowiązujące przepisy wymagają od tych urzędników posiadania i używania w służbie przepisowych mundurów, z drugiej zaś strony daleko odbiegające od minimum egzystencji uposażenia urzędników Kontroli Skarbowej (przeważnie w XI, X i IX st. sł.) nie dają im możności nabycia lub odnawiania mundurów.

Wprowadzenie nowych wzorów mundurów naraziło ogół urzędników Kontroli Skarbowej na znaczne wydatki. Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Skarbu z dn. 28 czerwca 1930 r. L. D. VI—1583/1/30, urzędnicy K. S. zostali zobowiązani do zaopatrzenia się w mundury nowego wzoru do dnia 1 października 1930 roku. Koszta kompletnego munduru wynosiły około 500 zł. Oczywiście takiej kwoty nie mógł posiadać i nie posiadał żaden z urzędników Kontroli Skarbowej, których olbrzymia większość pobiera płacę według XI, X i IX st. sł.

Sprawienia więc nowych mundurów dokonano przez zakup materjałów i uszycie mundurów na raty, które miały być regulowane z otrzymanych kwot dodatku mundurowego.

Ogół urzędników, zaopatrując się w nowe mundury w ter-

minie, przepisanym przez Ministerstwo Skarbu, nie zdołał jeszcze spłacić połowy należności, gdy nastąpiło niespodziewane cofnięcie dodatku mundurowego.

W ten sposób postawiono urzędników wobec długów, na które nie znajdują oni żadnego pokrycia w swych zredukowanych poborach.

Nadomiar złego, mundury, sprawione w roku zeszłym, uległy już zniszczeniu. Dotyczy to zwłaszcza urzędników, pełniących funkcję stałych dozorów w rafinerjach nafty i spirytusu, w wolnych składach olejów mineralnych i t. p. przedsiębiorstwach; mundury tych urzędników wyglądają, jak robocze ubrania palaczów kotłowych, a nie urzędników państwowych. Pozostali urzędnicy, przebywający w ciągłych podróżach kołowych i dokonywujący licznych rewizyj w nieraz bardzo brudnych przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, narażeni zostali również na zniszczenie swych mundurów.

Używanie zniszczonych mundurów w służbie obniża powagę urzędnika, utrudnia mu występowanie wobec obywateli i działa deprymująco na samopoczucie urzędników Kontroli Skarbowej. Odnowienie tych mundurów lub sprawienie nowych przekracza możliwości urzędników wobec znacznych redukcyj uposażenia oraz ryczałtów; obecne bowiem płace pozwalają jedynie na najskromniejsze wyżywienie rodziny urzędniczej.

W tym stanie rzeczy urzędnicy, których mundury uległy zniszczeniu, mogliby używać w służbie swych ubrań cywilnych. Na przeszkodzie temu jednak stoją odnośne przepisy, nakazujące bezwarunkowo używanie w służbie przepisowych mundurów i niektórzy przełożeni z całą surowością żądają przestrzegania tych przepisów.

Stowarzyszenie Urzędników Kontroli Skarbowej ma nadzieję, że Ministerstwo Skarbu wejdzie w trudne położenie urzędników Kontroli Skarbowej i biorąc pod uwagę obecne, niezwykle ciężkie, położenie materjalne urzędników, wyda zarządzenie Izbom Skarbowym, by nie żądały w sposób rygorystyczny noszenia mundurów od tych urzędników Kontroli Skarbowej, których mundury uległy zniszczeniu, bowiem trudno obecnie żądać od znajdujących się w rozpaczliwem położeniu urzędników nowych wydatków, przekraczających ich siły.

Warszawa, dn. 28.XI. 1931 r.

KONKURS.

Na podstawie regulaminu, ogłoszonego w Nr. 8 czasopisma „Wiadomości Kontroli Skarbowej" z 1929 r., Zarząd Główny rozpisuje konkurs, celem przyznania stypendjów po 600 zł. rocznie, w bieżącym roku szkolnym, na zasadach i warunkach, okre-

ślonych w wyżej wymienionym regulaminie, z tem, że stypendjum będzie wypłacone za czas od 1 października 1931 r.

Odnośne podania należy przesyłać w terminie do dnia 1.II. 1932 r. do Zarządu Głównego Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej w Warszawie, ul. Koszykowa Nr. 45 m. 8.

Dowody pod a), b) regulaminu mają być potwierdzone przez Zarząd danego Okręgu, względnie Koła Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej.

Dowody szkolne, wydane przez Dyrekcję odnośnego zakładu naukowego, zaś dowody pod c), winny być potwierdzone przez przełożonego inspektora Kontroli Skarbowej, względnie, co do inspektorów i urzędników Urzędów Akcyzowych, przez naczelnika Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych, lub odnośną Izbę Skarbową.

P. o. Prezesa: *(—) T. Woydat.*

Sekretarz—Członek Zarządu: *(—) Wierzbowski.*

UWAGA. Art. 8. regulaminu: ubiegający się o stypendjum, winien wykazać się:

a) że jest czynnym zwyczajnym członkiem Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej, przynajmniej od lat czterech;

b) że nie zalega ze składkami na rzecz Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej;

c) dowodem o złym stanie materjalnym, przyczem należy wykazać ilość osób rodziny, będących na utrzymaniu petenta, oraz wiek dzieci i ile dzieci petent utrzymuje w szkołach, w jakiej szkole i w której klasie, i czy które z dzieci korzysta już ze stypendjum, a w danym razie, z jakiego stypendjum;

d) ostatniem świadectwem szkolnem stypendysty, o dobrych postępach w nauce;

e) metryką chrztu stypendysty.

Różne wiadomości.

I.

Pierwszy wiceprezes naszego Zarządu Głównego, inspektor ministerjalny Tadeusz Woydat, dekretem p. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej został odznaczony orderem Złotego Krzyża Zasługi za wybitną pracę na polu skarbowem. Tą drogą składamy kol. prezesowi Woydatowi najserdeczniejsze gratulacje.

ORGANIZACJA I URZĘDOWANIE W MINISTERSTWIE SKARBU.

Pan Minister Skarbu wydał zarządzenie, wprowadzające z dn. 17 października b. r. nowy podział pracy w Min. Skarbu.

Według tego podziału, sprawy personalne skoncentrowane są w Wydziale Administracyjnym Depart. I-go i podlegają bezpośrednio Ministrowi Skarbu.

Wszystkie sprawy, wymagające aprobaty lub decyzyj p. Ministra Skarbu, pp. dyrektorzy Departamentów, według tego zarządzenia, mają przedkładać pp. podsekretarzom stanu, którzy w imieniu Ministra je decydują, udzielają dyrektyw, względnie przedkładają do decyzji p. Ministra Skarbu.

P. wiceministrowi Wincentemu Jastrzębskiemu podlega Departament VI Akcyz i Monopolów, Polski Monopol Tytoniowy, Monopol Spirytusowy, Monopol Soli i Monopol Loterji.

P. wiceministrowi Adamowi Kocowi podlega Departament II Obrotu Pieniężnego, sprawy Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztowej Kasy Oszczędności i Państwowego Banku Rolnego.

P. wiceministrowi Stefanowi Starzyńskiemu podlegają Departamenty: I — ogólny, III — budżetowy, VII — kasowy, VIII — likwidacyjny i Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń.

P. wiceministrowi Władysławowi Zawadzkiemu podlegają Departamenty: IV — ceł, V — podatków i opłat stemplowych oraz Komenda Straży Granicznej.

DODATEK MIESZKANIOWY DLA GDYNI.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 16 września 1931 r. uchwaliła przyznać wszystkim funkcjonarjuszom państwowym, pobierającym dodatek mieszkaniowy, a których miejscem służbowem jest miasto Gdynia, od dnia 1 października 1931 r. począwszy, dodatek na mieszkanie według II klasy, t. j. według skali, ustanowionej dla miejscowości, posiadających więcej, niż 40.000 mieszkańców. Do tej pory Gdynia pobierała dodatek mieszkaniowy według najniższej klasy IV, t. j. według skali, przeznaczonej dla miejscowości, mających mniej, niż 10.000 mieszkańców. Podwyżka ta wynosi dla samotnych od XVI — VIII grupy uposażenia 3 zł., dla rodzinnych od XVI — XIII grupy 4,63 zł. i dla samotnych VI i VII grupy oraz dla rodzinnych XII — VIII grupy 6,90 zł., oraz dla rodzinnych VI i VII grupy i samotnych III, IV i V grupy 10,64 zł. miesięcznie.

WPROWADZENIE NOWEJ INSTRUKCJI KANCELARYJNEJ W ŻYCIE.

Na terenie Ministerstwa Skarbu wprowadzone już zostały w życie częściowo nowe przepisy kancelaryjne. Główna zmiana

dotychczasowego sposobu urzędowania polega na skasowaniu kancelaryj wydziałowych oraz na skasowaniu dzienników podawczych, w miejsce których wprowadzona została kontrola ruchu akt. Z dniem więc 20 października 1931 r. wszelkie akta, wychodzące z poszczególnych Departamentów Ministerstwa, zaopatrywane będą w Nr. bieżące, od Nr. 1 począwszy. Dotychczasowy system oznaczania Departamentu cyfrą rzymską a Wydziału cyfrą arabską, pozostaje w mocy, niema tylko dzienników, a zatem i liczb wydziałowych.

NOWE WŁADZE PARLAMENTARNEJ GRUPY PRACOWNICZEJ.

Na odbytem ostatnio zebraniu plenarnem Parlamentarnej Grupy Pracowniczej dokonano wyboru Prezesa Grupy w osobie kol. pos. Juljana Smulikowskiego, wiceprezesa Zarządu Głównego Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Wiceprezesami zostali pp.: sen. Kazimierz Mora-Brzeziński (Polska Konfederacja Pracowników Umysłowych) i poseł Antoni Pacholczyk (Naczelna Rada Związku Pracowników Samorządowych); sekretarzem — poseł Wacław Stępiński (Zjednoczenie Związków i Stowarzyszeń Pracowników Państwowych); skarbnikiem — pos. Eugenja Waśniewska (Centralna Organizacja Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych).

II.

Komitet uwiecznienia pamięci Adama Mickiewicza w Nowogródku, pozostający pod protektoratem p. Prezydenta Rzplitej Polskiej, niniejszem podaje do wiadomości, iż wydane zostały staraniem Komitetu dzieła A. Mickiewicza w tanich wydawnictwach, dostępnych dla najszerszych warstw społeczeństwa.

Wydania te obejmują:

1) „Pisma Poetyczne“, zbiór kompletny w jednym, dużym tomie, w oprawie płóciennej, ozdobnej, z ilustracjami, w cenie zł. 4,90 za egzemplarz, t. j. za całość.

2) „Pan Tadeusz“, broszurowany w zeszycie, w cenie gr. 80 za egzemplarz.

Celem wydawnictwa, z którego Komitet żadnego zysku nie będzie czerpał, jest propaganda kulturalno-oświatowa na terenie całej Rzeczypospolitej.

Ekspedycja odbywać się będzie z Komitetu Mickiewiczowskiego w Nowogródku, jak również z Warszawy za pośrednictwem delegata Komitetu, p. Plebana Władysława, ze składnicy, mieszczącej się przy ul. Marszałkowskiej 110, m. 12.

W przekonaniu, iż kierujące akcją Komitetu względy kulturalno--oświatowe znajdą należyte zrozumienie, Komitet tą drogą zwraca się z prośbą o udzielenie akcji tej szerokiego poparcia.

Wzór zamówienia.

Do Filji
Komitetu Mickiewiczowskiego
Warszawa
Marszałkowska 110 m. 12.

Na skutek przeczytanej odezwy Komitetu, proszę o nadesłanie mi kompletu dzieł A. Mickiewicza za cenę zł. 4,90.

Należność wraz z kosztami, razem zł. 5 gr. 95, przekazałem do P. K. O. na konto Nr. 5.283 czekiem lub przekazem.

Dzieła proszę wysłać bez pobrania pod adresem:

Nazwisko . . . .
Adres dokładny . . . .

Podpis.

III.

Członek naszego Zarządu, kol. Tułasiewicz, inspektor Kontroli Skarb. w VII st. sł., po 39-letniej służbie zawodowej, przeszedł z dn. 1 września 1931 r. w stan spoczynku.

Kol. Tułasiewicz zamierza w dalszym ciągu poświęcać się pracom w S. U. K. S.

ZWIĘKSZENIE RYCZAŁTÓW.

Na skutek zabiegów członków Koła warszawskiego, oraz zawdzięczając interwencji Zarządu Centralnego Stow. Urzędn. Skarbowych (członkami którego są wszyscy koledzy z Warszawy) wyjednano w Ministerstwie Skarbu zwiększenie ryczałtów na koszta podróży i djety dla urzędników Kontroli Skarb., urzędujących w większych miastach Polski, z 30 zł. na 60 zł. dla komisarzy i 50 zł. dla rewidentów, poczynając od dn. 1 października 1931 r.

SKŁADKI NA STATEK „SKARBOWIEC POLSKI“.

Otwieramy na łamach „W. K. S.“ stały dział dla notowania składek, wpływających do Zarządu Głów. S. U. K. S. na statek „Skarbowiec Polski“. W tem miejscu będą notowane wszelkie wpływy na powyższy cel.

KONSOLIDACJA RUCHU ZAWODOWEGO.

W dniu 25 października r. b. we Lwowie odbyły się dwa zebrania niższych funkcjonarjuszów państwowych, podzielonych na dwie organizacje: 1) Zjazd Okręgowy Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Województwa Lwowskiego, w którem zorganizowani są członkowie Centralnego Związku, oraz 2) Walne Zebranie Członków Polskiego Związku Niższych Funkcjona-

rjuszów Państwowych na Małopolskę. Cała uwaga zebranych zwrócona była na sprawę zjednoczenia wszystkich niższych funkcjonarjuszów w jednej organizacji. To też zebrani uchwalili połączyć się w jedną organizację Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie. Tak więc niżsi funkcjonarjusze państwowi Małopolski tworzą jednolitą organizację zawodową na terenie Małopolski, będącą składową częścią centralnej organizacji.

Związek Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych należy do Zjednoczenia Zw. i Stow. Pracown. Państwowych.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

Kol. „Iskra“. Z materjału, nadesłanego przez Kolegę, skorzystamy przy wnoszeniu memorjału do Ministerstwa Skarbu w sprawie ryczałtów.

Kol. „T.“. Sprawy, o które Kolega zapytuje, będą objęte nowem rozporządzeniem wykonawczem do Ustawy o opodatkowaniu wina, które niebawem ukaże się w Dzienniku Urzędowym Min. Skarbu.

Koło K. Sk. w Brodnicy. Inspektorowi, wdowcowi, utrzymującemu dzieci małoletnie, lecz niepobierającemu dodatku ekonomicznego, dodatek mieszkaniowy należy się w wysokości, jak dla *samotnego.*

Redaktor: BOLESŁAW ŻURAKOWSKI.

Wydawca: Zarząd Główny Stow. Urzędn. Kontr. Skarbowej w Warszawie.

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, tel. 893-47.